

Gård&Djurhälsan

FRISKA DJUR GER VÄLMÄENDE GÅRDAR

Att producera KOKVIGA

Anett Seeman & Sofie Johansson

Gård & Djurhälsan

2016

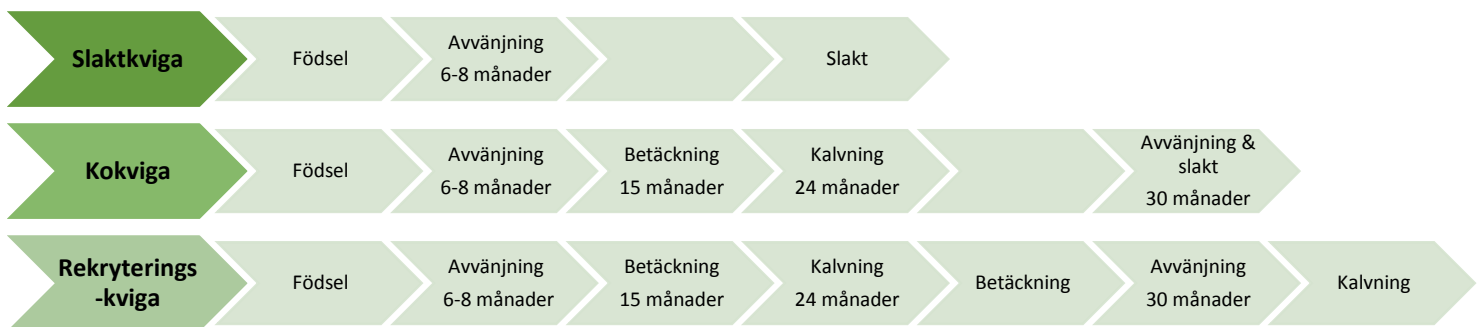
Innehållsförteckning

Vad är en kokviga?	3
Varför producera kokviga?.....	3
Hur många fler kalvar kan produceras?	4
Kokviga i dikalvsbesättningen.....	4
Betessäsong 1 – betäckning.....	6
Att tänka på vid val av avelstjur till kokvigorna	6
Installning.....	7
Stallsäsong 2 – kalvning.....	7
Betessäsong 2 – tillväxt hos kokvigan och kalven.....	8
Avvänjning och ev. slutgödning.....	8
Kalvar efter kokvigor	9
Ekonomi – kokviga jämfört med slaktkvinga.....	9
Kostnader	9
Intäkter	10
Fördelar och nackdelar med att producera kokviga	12
Läs mer.....	12

Vad är en kokviga?

Kokviga är en produktionsmodell som gör det möjligt att ta tillvara överskottskvigor som inte behövs till den egna rekryteringen i dikalvsbesättningen. Det handlar alltså om slaktkvigor som istället för att födas upp till slakt, betäcks vid ca 15 månaders ålder och kalvar vid ca 24 månaders ålder, se figur 1. Kokvigorna går sedan med sina kalvar under betessäsongen och slaktas efter avvänjning på hösten. Kokvigan är då ca 30 månader och avräknas som ungo.

Figur 1. Skiss över produktionsmodellerna slaktviga, kokviga och rekryteringskviga av kötttras

Varför producera kokviga?

Det kan finnas flera olika ingångar till att producera kokviga, men i de allra flesta fall handlar det om möjligheten att ta fram fler kalvar utan att antalet dikor i besättningen ökar. Något som kan vara intressant i tider då antalet mjölkkor minskar och kalvbrist råder. I och med att kokvigan växer samtidigt som hon producerar en kalv gör hon alltså två saker samtidigt. Detta till skillnad från dikon som bara producerar en kalv. Jämfört med slaktkvigan ger denna kalv en extra inkomst till kokvigan som dessutom har möjlighet att inbringa ytterligare en extra inkomst i form av miljöersättningar under den tredje och sista betessäsongen. Detta samtidigt som hon uppnår en högre slaktvikt parallellt med en opåverkad fettgrupp på slaktkroppen jämfört med slaktkvigan.

Sett ur detta perspektiv kan man undra varför inte fler producerar kokvigor i Sverige idag. Naturligtvis finns det sannolikt flera olika skäl till att kokvigeproduktionen är förhållandevis liten i Sverige idag och om en satsning ska göras på produktionsmodellen krävs det naturligtvis att den är lönsam i varje enskild besättning.

Hur många fler kalvar kan produceras?

För att visa hur många fler kalvar som kan produceras per år i en dikalvsbesättning genom att produktionsmodellen kokviga tillämpas följer här ett räkneexempel i figur 2.

Förutsättningar
<ul style="list-style-type: none">
• 100 dikor i besättningen
• 0,94 avvanda kalvar/ko & år → 94 avvanda kalvar/år totalt
• 50 % kvigkalvar & 50 % tjurkalvar → 47 kvigkalvar & 47 tjurkalvar
• 40 av kvigkalvarna är lämpliga att använda i avel:<ul style="list-style-type: none">
• 20 % rekrytering → 20 rekryteringskvigor
• 20 kokvigor
Resultat
<ul style="list-style-type: none">
• 100 dikor som avvänjer 0,94 kalvar/ko & år → 94 avvanda kalvar/år
• 20 kokvigor som avvänjer 0,90 kalvar/ko & år → 18 avvanda kalvar/år
• Totalt avvänjs 112 kalvar/år istället för 94 kalvar/år

Figur 2. Exempel på hur många kalvar som kan produceras i en dikalvsbesättning genom kokvigor

Kokviga i dikalvsbesättningen

I dikalvsbesättningen startar kokvigeproduktionen i samband med avvänjning av dikalvarna på hösten, se figur 3. Det är nu som det bestäms vilka kvigkalvar som ska användas till rekrytering och vilka som ska födas upp till slakt alternativt som kokvigor. Vid avvänjning bör kvigkalvarna vara sex till åtta månader gamla och väga minst 250-280 kg. Detta oavsett om kvigor ska användas som rekrytering, födas upp till slakt eller som kokvigor.

Alla överskottskvigor är inte lämpliga att använda i avel och alla överskottskvigor är därmed heller inte aktuella att föda upp som kokvigor. Detta är något som är mycket viktigt att komma ihåg och som, om det inte tas hänsyn till, kan orsaka stora problem i besättningen. Vid val av vilka överskottskvigor som ska födas upp som kokvigor är det lämpligt att fundera över både kvigans lynne, men också hennes föräldrars lynne, mjölkproduktion och kalvningssvårigheter.

Figur 3. Skiss över kokvigans produktionscykel

Under den första stallsäsongen bör kokvigian, precis som rekryteringskvigan, växa 700-800 g per dag för att vara tillräckligt utväxt i samband med betäckning vid ca 15 månaders ålder, se tabell 1. För att uppnå detta krävs i de flesta fall fri tillgång till ett näringsmässigt bra grovfoder samt tillgång till mineraler och salt under den första stallsäsongen. Fri tillgång på ett näringsmässigt bra grovfoder (minst 10 MJ/kg ts och 130 g råprotein/kg ts) innebär att dessa djur konsumerar ca sex kg ts grovfoder per kviga och dag.

Tabell 1. Rekommendationer gällande ålder, vikt och hull för kokvigian vid olika stadier för att uppnå slakt vid 30 månaders ålder. För kokvigian är det extra viktigt att ligga runt den övre gränsen när det gäller hull.

	Rekommenderad ålder	Rekommenderad vikt	Rekommenderat hull
Avvänjning	6-8 månader	250-280 kg	
Betäckning	15 månader	380-400 kg	2,0-2,5
Kalvning	24 månader	500-540 kg	2,5-3,0
Slakt	30 månader	560-600 kg	

Betessäsongs 1 – betäckning

Precis som rekryteringskvigorna så ska kokvigorna betäckas vid ca 15 månaders ålder för att kalva in vid 24 månaders ålder. Kokvigorna bör, precis som rekryteringskvigorna, väga minst 65 % av vuxenvikten vid betäckning. Detta innebär i de allra flesta fall en vikt runt 400 kg vid betäckning samt hullklass 2,0-2,5 (se skriften ”Hullbedömning av dikor” för mer information om hullbedömning). Under betessäsongen bör sedan kokvigorna växa 600-700 g per dag för att vara ordentligt utväxt i samband med kalvning. Detta är dock fullt möjligt att uppnå på en välskött naturbetesmark.

En kort betäckningsperiod på sex till nio veckor (två till tre brunstcykler) är att föredra för att få en koncentrerad kalvning och därmed både homogena kalvgrupper och kokvige-grupper. Att betäcka kokvigorna samtidigt som övriga dikor i besättning gör också att alla dessa kommer att kalva samtidigt, vilket kan vara en fördel eftersom det då finns både råmjölk och fostermödrar som kan ta hand om kalvar efter kokvigorna om det skulle uppstå problem vid kalvning. Detta kräver dock att det finns utrymme vad gäller både kalvningsboxar och kalvningsgömma för att detta ska vara möjligt samt att det finns tillräckligt med avelstjurar att tillgå. Vid många kokvigor som ska betäckas kan det krävas fler avelstjurar än de som vanligen finns i besättningen för betäckning av dikorna och rekryteringskvigorna. Dessutom kan det vara så att det krävs tjurar med andra egenskaper för att betäcka kokvigorna än för att betäcka dikorna.

REKOMMENDERAT ANTAL HONDJUR PER AVELSTJUR

- 1-åring: 10-15 hondjur
- 2-åring: 20-25 hondjur
- Äldre tjur: 35-40 hondjur

Att tänka på vid val av avelstjur till kokvigorna

Enligt statistik från KAP har kvigor en högre andel svåra förlossningar och dödfödda kalvar än kor, se tabell 2. För kontrollåret 2014-2015 hade de renrasiga kvigorerna 3,4 % svåra förlossningar, vilket kan jämföras med endast 0,7 % för de renrasiga korna. För korsningsdjuren var andelen svåra förlossningar 4,9 % för kvigor och 0,8 % för kor. Även andelen dödfödda kalvar är betydligt högre för kvigorerna än för korna; 5,4 % respektive 2,5 % för kvigor respektive kor av renras samt 4,8 respektive 2,8 för kvigor respektive kor av korsning. Sammantaget gör detta det extra viktigt att vart noggrann i sitt val av avelstjur till just kvigorerna och kokvigorna i synnerhet. Detta eftersom kokvigorna egentligen inte är de djur som vi har tänkt oss att använda i avel och därför inte är avlade för detta på samma sätt som rekryteringskvigorna kanske är.

För att minska risken för kalvningssvårigheter är det fler saker som det bör tas hänsyn till, men en av de viktigaste är att välja en bra och lättkalvande avelstjur. Använd tjurar med låga födelsevikter och lätta kalvningar i första hand. I andra hand titta på tjurarnas tillväxtegenskaper.

VÄLJ AVELSTJUR MED:

- Låg födelsevikt
- Lätta kalvningar
- Högt 200-dagarsvikt
- Högt 365-dagarsvikt
- Högt 550-dagarsvikt

Tabell 2. Kalvningsresultat för kor och kvigor i KAP under perioden 2014-09-01 – 2015-08-31

Ras	Antal kalvningar		Svåra förlossningar (%)		Dödfödda kalvar (%)		Döda till avvänjning (%)		Totalt döda kalvar (%)	
	Kor	Kvigor	Kor	Kvigor	Kor	Kvigor	Kor	Kvigor	Kor	Kvigor
Aberdeen Angus	1 015	321	0,9	3,1	3,2	3,7	1,6	2,2	4,8	9,6
Blonde d'Aquitaine	226	50	1,3	4,0	0,9	2,0	1,7		2,6	2,0
Charolais	3 336	914	0,8	3,4	2,9	5,4	2,3	3,2	5,2	8,6
Hereford	2 049	702	0,8	3,7	2,6	6,3	1,6	1,3	4,2	7,6
Limousin	1 007	258	0,7	4,6	1,8	5,4	1,5	2,0	3,3	7,4
Simmental	1 461	398	0,8	3,3	2,4	7,3	1,8	1,8	4,2	9,1
Samtliga renrasiga	9 789	2 795	0,7	3,4	2,5	5,4	1,8	2,0	4,3	7,4
Samtliga korsningar	1 575	590	0,8	4,9	2,8	4,8	1,8	1,7	4,6	6,5

Installning

Är vädret gynnsamt under hösten kan kokvigorna gå ute sent på bete, men de kan behöva stödutfodras med ensilage för att inte tappa i tillväxt. I samband med installning är det viktigt att kokvigorna dräktighetundersöks och vägs/mäta. Detta för att kunna planera vinterns utfodring. De kokvigor som inte är dräktiga kan då födas upp till slakt och ev. slaktas redan vid ca 24 månaders ålder.

Stallsäsong 2 – kalvning

Målet bör vara att kokvigan är ordentligt utväxt och väger ca 85 % av sin vuxenvikt i samband med kalvning, vilket i de flesta fall betyder 500-550 kg. För att uppnå detta krävs att kokvigan växer ca 700 gram per dag under stallsäsongen. Här gäller det att vara noga eftersom kokvigan måste växa under hela dräktigheten men samtidigt inte får vara för fet i samband med kalvning vilket kan ge kalvningsproblem. Hullklass 2,5-3,0 vid installning och fram till kalvning bör eftersträvas.

Kvigan ska utfodras så att både hon och fostret växer. Fostrets tillväxt är som störst under de två sista dräktighetsmånaderna och då måste fodergivan höjas. Med ett bra grovfoder (minst 10 MJ/kg ts och 130 g råprotein/kg ts) räcker detta ofta som enda foder till kokvigan under andra stallsäsongen. Är grovfodret av sämre näringsmässig kvalitet kan dock komplettering med kraftfoder krävas.

Som anges i tabell 2 har kvigor en högre frekvens svåra förlossningar och dödfödda kalvar än kor. Detta innebär att kokvigor, precis som rekryteringskvigor, kräver extra tillsyn i samband med kalvning och att arbetsbehovet under denna period är extra hög i besättningar som valt att satsa på kokvigor. Här är det viktigt att vara väl förberedd inför kalvningssäsongen och se till att det finns råmjölk i lager samt att ett kalvningskit, med allt som kan tänkas behövas i samband med kalvning, är väl förberett.

Utrymmesmässigt kräver kokvigan större utrymme under den andra stallsäsongen än vad slaktkvigan gör. Detta eftersom det krävs både kalvningsboxar och kalvgömma till kokvigan.

Betessäsong 2 – tillväxt hos kokvigan och kalven

Kokvigor måste fortsätta att växa efter kalvning vilket innebär att kokvigorna kräver ett bättre foder och även bättre bete än dikorna. Betets avkastning skiljer sig åt, både vad gäller naturbetesmarker jämfört med åkermarksbeten och under betessäsong; försommar, midsommar respektive sensommar. En kokviga, som fortfarande växer, behöver bättre bete än en diko för att både kunna producera mjölk till kalven och egen tillväxt, varför man bör vara extra noggrann vad gäller betesplaneringen för kokvigorna.

En generell rekommendation för beläggningsgrad på betet vad gäller diko med kalv brukar vara att på ett åkermarksbete (gödslat med 80 kg N) kan betet försörja tre dikor med kalv/ha under försommaren, och under sensommaren, då avkastningen och näringsinnehållet sjunker, kan betet försörja 1,5 dikor med kalv/ha. För naturbetesmark är motsvarande rekommendationer 1,5 dikor/ha på försommaren och 0,75 dikor/ha under sensommaren. Dessa riktlinjer kan tillämpas även för kokvigor med kalv. Istället för att minska beläggningsgraden på betet kan ett alternativ vara att beta vallåterväxt senare på säsongen då näringsinnehållet i gräset sjunker samtidigt som både kalvens och kokvigans näringsbehov ökar.

Avvänjning och ev. slutgödning

Avvänjning då kalven är sex månader gammal är en förutsättning för att kunna slakta kokvigan vid 30 månaders ålder. Strategierna för avvänjningstidpunkt kan vara flera, och fokus i detta material är inte att tydliggöra konsekvenser för avvänjningstidpunkt i allmänhet, däremot vill vi tydliggöra vilka faktorer som är viktiga att ta hänsyn till just när det handlar om kokvigor.

- Tänk på att en kokviga under sin digivningsperiod ofta också växer samtidigt, och hon behöver ha extra foder för detta. När betets tillväxt minskar och kalven är större finns det risk att hon minskar i hull, vilket inte är lämpligt om man planerar slakt efter betessäsongen. Det kan därmed vara aktuellt att avvänja kalvarna från kokvigorna tidigare än kalvarna från äldre kor.
- Kalvar födda av förstakalvare/kokvigor kan vara lättare än kalvar födda av äldre kor. Detta är viktigt att ta hänsyn till vid avvänjning/installning, exempelvis vad gäller proteinutfodring. För att underlätta omställningen till vinterfoderstat kan det därför vara en fördel att tillskottsutfodra/övergångsutfodra kalvarna på betet, och dessutom är det extra viktigt för kalvar yngre än sex månader att de får proteinfoder av god kvalitet eftersom de ännu inte är fullt utvecklade idisslare. Viktigt är emellertid att följa de ramar för tillskottsutfodring som gäller för den aktuella betesmarken.

I de allra flesta fall ska kokvigorna vara slaktfärdiga inom två månader efter avvänjning. Målet bör vara att slakta kokvigan vid 30 månader och 560-600 kg.

Kalvar efter kokvigor

Redan innan produktionen av kokvigor startar är det viktigt att ha planen klar för de kalvar som produceras av kokvigorna. Viktigt att komma ihåg är att egenskaper från moderdjuren nedärvs och eftersom kokvigorna inte är de moderdjur vars egenskaper vi egentligen vill behålla i besättningen är det viktigt att ha en plan för den vidare uppfödningen av kalvarna efter kokvigorna. Oftast behålls inte dessa kalvar för avel i den egna besättningen utan föds upp till slakt. Något som då kräver mer utrymme än tidigare eftersom djurantalet ökar. Alternativet är att sälja kalvarna i samband med avvänjning.

Ekonomi – kokviga jämfört med slaktkviga

Kokvigeproduktionen är förhållandevis liten i Sverige idag. För att satsa på uppfödningens formen krävs naturligtvis att den är lönsam i varje enskild besättning. Vid en jämförelse av kalkylen för en kokviga och två olika typer av slaktkvigor framgår det att kostnaderna för att producera en kokviga är drygt 7 000 kr högre än för att producera en slaktkviga (21 562 kr för en kokviga jämfört med 13 876 kr för en slaktkviga av lätt ras och 13 971 kr för en slaktkviga av tung ras). Samtidigt inbringar kokvigan en högre intäkt än slaktkvigorna, främst på grund av kalven, vilket gör att kokvigan, enligt våra beräkningar, ger samma ekonomiska resultat som en lätt köttraskviga som föds upp till slakt, men sämre resultat än en tung köttraskviga som föds upp till slakt.

Kostnader

De högre kostnaderna för kokvigan härrör främst från högre kostnader för foder, bete, strö och arbete. Den högre kostnaden för foder utgår till viss del från att uppfödningstiden för kokvigan är längre än för slaktkvigan, men också från att kokvigan ska producera såväl egen tillväxt som fostertillväxt och senare också mjölkproduktion, vilket kräver mer foder. Större delen av den längre uppfödningstiden sker på bete, vilket kräver tillgång till bra betesmarker som kan näringsförsörja kvigan så hon kan växa samtidigt som hon ger di till kalven. Framför allt under slutet av den tredje betessäsongen, när betets tillväxt minskar och kalven är större, finns risk att kokvigan minskar i hull om inte betet är tillräckligt. Eftersom kokvigeproduktionen i de allra flesta besättningar bygger på att kokvigan slaktas i samband med avvänjning av kalven på hösten, är en minskning i hull i slutet av den tredje betessäsongen mycket olämpligt. En kokviga som går till slakt med allt för dåligt hull är en dålig affär. För att undvika detta kan ett alternativ därför vara att stödutfodra kalvarna eller att avvänja kalvarna från kokvigorna tidigare än kalvarna från de äldre korna, varefter kokvigorna ev. slutgöds på stall en månad innan slakt.

Att slutgöda kokvigan på stall är dyrt och kostnaderna för en slutgödning finns inte med i kalkylen nedan. Istället är beräkningarna gjorda så att kokvigan betar en större andel åkermarksbete än slaktkvigor (40 % jämfört med 10-20 %).

Förutom högre kostnader för foder, bete och strö så innebär kokvigeproduktionen också en högre arbetskostnad. Dels på grund av den längre uppfödningstiden, men framför allt för att kokvigan kalvar, vilket kräver en hel del arbetstid med passning av kalvningar etc. Viktigt att komma ihåg här är att en hög andel kvigor som kalvar också medför en förhöjd risk för kalvningssvårigheter och dödfödda kalvar. Enligt statistik från KAP har kvigor både en högre andel svåra förlossningar (3,4-4,9 % jämfört med 0,7-0,8 %) och högre andel dödfödda kalvar (4,8-5,4 % jämfört med 2,5-2,8 %) jämfört med kor. Detta gäller både renrasiga och korsningar, vilket gör det ännu viktigare att kvigor är ordentligt utväxta samt att välja tjurar med lätta kalvningar och låga födelsevikter till kokvigor. Den förhöjda risken för kalvningssvårigheter medför, förutom högre arbetsåtgång, också en högre kostnad för veterinär och diverse där även kostnad för dräktighetsundersökning etc. ingår.

Strömängden är beräknad utifrån stallsäsongens längd, vilket medför att kokvigan kräver mer strö än slaktkvigor på grund av längre tid på stall. Detta i kombination med att kokvigan och hennes kalv även kräver strö i kalvningsboxar och kalvgömmor.

Intäkter

På intäktssidan innebär den tredje betessäsongen att kokvigan hinner inbringa en större mängd stöd från naturbetesmarker än slaktkvigor. Till detta kan också kompensationsstödet för åkermarksbetet räknas in. Något som, om det togs med i kalkylen, skulle öka intäkterna ytterligare. Trots detta utgör betesmarksstöden, tillsammans med nötkreatursstödet, bara ca 15 % av intäkterna i kokvige-kalkylen, vilket är i storleksordningen en lika stor andel som i kalkylerna för slaktkvigor.

I samtliga tre kalkyler utgör slaktintäkten majoriteten av intäkterna. Som en följd av den längre uppfödningstiden uppnår kokvigan en högre slaktvikt än slaktkvigor och detta i kombination med en något bättre fett- och formklass. Däremot avräknas kokviga oftast som ungo, vilket kan betinga ett något lägre pris än för en slaktviga. Till detta kan sedan ev. eko-tillägg och eko-stöd läggas för att förbättra samtliga kalkyler ytterligare.

Den högre andelen svåra förlossningar och dödfödda kalvar avspeglas också på intäktssidan genom en förväntad lägre andel avvanda kalvar, 0,9 avvanda kalvar per ko, jämfört med en diko. Till detta kommer också att förstakalvare generellt avvänjer lättare kalvar än kor, vilket gör att avvänjningsvikterna för såväl kvigkalvar som tjurkalvar är något lägre för kokvigan än för en diko. Vid en fördelning på 50 % kvigkalvar och 50 % tjurkalvar innebär detta att kalven utgör den näst största delen på intäktssidan för kokvigan, ca 28 % av intäkterna, vilket gör kalkylen känslig för förlust av kalven.

VILL DU RÄKNA PÅ OM KOKVIGOR ÄR NÅGOT FÖR DIG?

På Gård & Djurhälsans hemsida www.gardochdjurhalsan.se kan du köpa tillgång till en rad olika produktionsgrenskalkyler där du kan sätta in dina egna siffror och göra egna beräkningar.

Tabell 3. Produktionsgrenskalkyl för en kokviga av köttras samt för en slaktviga av lätt respektive tung köttras

FÖRUTSÄTTNINGAR	Tung köttraskviga 18 månader	Lätt köttraskviga 21 månader	Kokviga köttras 30 månader
Slaktålder:	18 månader	21 månader	30 månader
Uppfödningstid:	11 månader	14 månader	23 månader
Slaktvikt:	290 kg	265 kg	305 kg
Inkalvningsålder:			24 månader
Avvand kvigkalv från kokviga:			250 kg á 22 kr/kg
Avvand tjurkalv från kokviga:			275 kg á 25 kr/kg
Euro:	9,33 kr	9,33 kr	9,33 kr

	Tung köttraskviga 18 mån			Lätt köttraskviga 21 mån			Kokviga köttras 30 mån		
INTÄKTER	Kvant.	Pris	Värde	Kvant.	Pris	Värde	Kvant.	Pris	Värde
Kött	290	41,84	12 134 kr	265	40,59	10 756 kr	305	37,76	11 517 kr
Avvand kalv			- kr			- kr	0,90	6 188	5 569 kr
Nötkreatursstöd	0,50	793	397 kr	0,75	793	595 kr	1,5	793	1 190 kr
Miljöers. bete m allmänna värden	0,3	1 000	300 kr	0,3	1 000	300 kr	0,5	1 000	500 kr
Miljöers. bete m särskilda värden	0,3	2 800	840 kr	0,3	2 800	840 kr	0,5	2 800	1 400 kr
Summa intäkter			13 670 kr			12 491 kr			20 175 kr
SÄRKOSTNAD 1	Kvant.	Pris	Värde	Kvant.	Pris	Värde	Kvant.	Pris	Värde
Inköp kalv	300	22,75	6 825 kr	260	21,00	5 460 kr	275	21,9	6 016 kr
Förmedlingsavgift	1	250	250 kr	1	250	250 kr	1	250	250 kr
Kostnad för dödlighet	1%	7 075	71 kr	1%	5 710	57 kr	1%	6 266	63 kr
Grovfoder	1 500	1,20	1 800 kr	1 900	1,20	2 280 kr	3 200	1,20	3 840 kr
Bete	1 100	0,60	660 kr	1 000	0,60	600 kr	2 500	0,60	1 500 kr
Spannmål	190	1,51	287 kr	50	1,51	76 kr			- kr
Proteinfodermedel	30	3,19	96 kr	40	3,19	128 kr			- kr
Mineraler slaktviga	33	7,86	262 kr	42	7,86	333 kr			- kr
Mineraler rekryteringskviga			- kr			- kr	26	7,25	187 kr
Mineraler lakterande			- kr			- kr	18	11,48	207 kr
Strö	630	0,7	441 kr	945	0,7	662 kr	2 310	0,7	1 617 kr
Tjur, semin			- kr			- kr	1	250	250 kr
Veterinär, medicin, diverse	1	260	260 kr	1	260	260 kr	1	460	460 kr
Summa särkostnad 1			10 951 kr			10 105 kr			14 389 kr
Täckningsbidrag 1			2 719 kr			2 386 kr			5 786 kr
SÄRKOSTNAD 2	Kvant.	Pris	Värde	Kvant.	Pris	Värde	Kvant.	Pris	Värde
Underhåll byggnader	1	110	110 kr	1	110	110 kr	1	110	110 kr
Ränta rörelsekapital	5 032 kr	4%	101 kr	5 869 kr	4%	151 kr	11 306 kr	4%	477 kr
Ränta djurkapital	7 146 kr	4%	262 kr	5 767 kr	4%	269 kr	6 016 kr	4%	461 kr
Summa särkostnad 2			473 kr			530 kr			1 048 kr
Täckningsbidrag 2			2 245 kr			1 856 kr			4 739 kr
SÄRKOSTNAD 3	Kvant.	Pris	Värde	Kvant.	Pris	Värde	Kvant.	Pris	Värde
Avskrivning byggnader	15	18 000	1 100 kr	15	18 000	1 400 kr	15	18 000	2 300 kr
Ränta byggnader	4%	18 000	330 kr	4%	18 000	420 kr	4%	18 000	690 kr
Arbete	6	201	1 117 kr	7	201	1 421 kr	15,6	201	3 136 kr
Summa särkostnad 3			2 547 kr			3 241 kr			6 126 kr
Täckningsbidrag 3			- 301 kr			- 1 385 kr			- 1 387 kr

Fördelar och nackdelar med att producera kokviga

Fördelar

- En högre slaktvikt kan uppnås utan att fettgruppen ökar.
- Kokvigan har en lägre andel kroppsfett och buk fett än slaktkvigan. Detta troligen som en följd av att fettreserverna används för att producera mjölk till kalven.
- Fler kalvar kan produceras i besättningen utan att antalet dikor ökar.
- Kokvigan gör två jobb samtidigt genom att producerar en kalv samtidigt som hon själv växer. Detta till skillnad från dikor som endast producerar en kalv.
- Kokvigan hinner med tre betessåsonger innan slakt jämfört med slaktkvigan som endast hinner med två.

Nackdelar

- Slaktkroppsutbytet kan minska med 2-3 % jämfört med en slaktkviga. Detta eftersom juvret och livmodern har en högre vikt hos kokvigan än hos slaktkvigan.
- Kvingor har en högre andel svåra förlossningar och döda kalvar jämfört med kor, vilket kan medföra att det krävs mer jobb för att avvänja samma antal kalvar från kokvingor som från kor.
- Den ekonomiska kalkylen för kokvigan är känslig för förlusten av kalven.

Läs mer

Hullbedömning av dikor. Beställs i webbshopen på www.gardochdjurhalsan.se

Att börja med dikor. Beställs i webbshopen på www.gardochdjurhalsan.se

Att föda upp ungnöt till slakt. Beställs i webbshopen på www.gardochdjurhalsan.se

Skonsam avvänjning av dikalv. Finns att ladda ner i Kunskapsbanken på www.gardochdjurhalsan.se

Optimal kalvningstidpunkt. Finns att ladda ner i Kunskapsbanken på www.gardochdjurhalsan.se